

ධරණී පුවත්පතේ, "රැකියාවේ ගැනු බැලූ බැල්මට ලස්සනයි, හැබැයි ටිකක් බලන් ඉන්නකොට අප්පිරියයි" යන සිරස්තලයෙන් යුතුව පළවී තිබූ ලිපියකි. මෙය ජීවන කුසලතා සහ පෞරුෂ වර්ධන උපදේශිකා අනීෂා ජයකොඩි ගේ අදහස් එක්තැන් කොට සම්පාදනය වූවකි. එම ලිපිය, දෙරණ අරුණ (06/29) වැඩසටහන තුළද අවධානයට ලක්වී තිබේ.

මෙම ලිපියේ දැක්වී තිබූ ඇතැම් අදහස් මෙසේය.

- 1) "හැබැයි එහෙමයි කියලා, රැකියාවේ උණ සන්තියානේ හැදිලා, එක සැරේ කොල්ලෝ දෙනුන් දෙනෙක් එක්ක ඩේටින් කරන්න හිතෙනවනම්, ගෙදර වැඩට ඉන්න කෙනා ගමේ ගිය වෙලාවකවත් උසලා පිහලා, වලන් දෙක තුන හෝදලා ගෙදර අස් කරගන්න බැරි නම්, මහත්තයා කන්න ආස කැමක් බීමක් ඉඳලා හිටලා හරි හදලා දෙන එක පවක් කියලා හිතෙනවනම්, මිනිහට දරුවන්ට හොරෙන් යාළුවොත් එක්ක බාර් එකකට ගිහින් වැටෙනකම් බිලා නටන්න හිතෙනවනම්, දරුවෝ වෙනුවෙන් එක රැස්ක නිදිමරන්න බැරිනම්, උන්ගේ පස්ස හෝදලා නිදිකරවන්න බැරිනම්, ඉඳලා හිටලා හරි සැමියාට තුරුල්වෙලා හුරුතල් වෙන එක මෝඩකමක් කියල හිතෙනවනම්, ඒක රැකියාවකම නෙමෙයි, ඒක නොලැබීම."
2. "රැකියාවේ වෙන්න ගිහින් ගැහැනුන්ට ආවේණික ඒ සුන්දර ලාලිතා, ආදරණීය දක්ෂකම්, වාසනාවන්ත බොළඳකම් නැතිකරගත්තොත් අන්තිමට ඉතුරුවෙන්නෙ පිරිමින්ටත් වඩා මෝරපු දරදඩු වෙච්ච ගස් වගේ ගැහැනු."
3. "ගැහැනු රැකියාවේ වෙන්න ඕනෙ ගැනුකම් අස්සෙ මිසක් පිරිමිකම් අස්සෙ නෙමෙයි. ගැහැනුකම සම්පූර්ණයෙන්ම මරලා, ඕනවට වඩා රැකියාවේ වෙච්ච ගැහැනු දැක්කම ලස්සනයි, හැබැයි ටිකක් වෙලා බලන් ඉද්දී අප්පිරියයි."
4. "ඕනවට වඩා බොරුවට පොෂ් වෙන්න, බොරුවට බිසි වෙන්න, අමුතු විදිහට රැකියාවේ වෙන්න ගිහිං ගැහැනු නැති කරගන්නේ, තමන්ට ජීවිතේ විදින්න තියන රසවත්ම කොටස කියල තේරෙනකොට සමහරවිට ඔයා පරක්කු වැඩි වෙයි."

මෙම ලිපිය පිළිබඳ ඔබේ අදහස කුමක්ද?

ධරණී නිල ෆේස්බුක් පිටුවේ පළව ඇති එම ලිපිය වෙත ප්‍රවේශය:

<https://www.facebook.com/.../a.116473376.../214876623821117/>